U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Otakarem Pochmonem ve věci navrhovatele **Thrall Vagonka Studénka, a.s.** se sídlem ve Studénce, Butovická ul 317, zastoupené Mgr. Barborou Rovenskou, advokátkou se sídlem v Praze 5, Mělnická 13 proti odpůrkyním **1) RNDr. Stanislavě U** [redacted], bytem [redacted] **2) Natálii Š** [redacted] bytem [redacted] o návrhu na nařízení předběžného opatření podle § 102 o.s.ř.,

t a k t o :

I. Návrh navrhovatele, aby žalovaná 1) byla povinna zdržet se jakékoliv dispozice s předmětnou peněžitou částkou ve výši 2,010.842,19 Kč, která jí byla přiznána usnesením Okresního soudu v Novém Jičíně č.j. 15D 888/2004-65 a byla poukázána z účtu navrhovatele č. 71503764/0600 vedeného u GE Capital Bank, a.s., pobočka Praha 1 - Hybernská 18 na bankovní účet odpůrkyně 1) č. [redacted] pod v.s. 516012 vedený u České spořitelny, pobočka Studénka, a to ode dne připsání částky ve výši 2,010.842,19 Kč na účet odpůrkyně 1),

aby žalovaná 2) byla povinna zdržet se jakékoliv dispozice s předmětnou peněžitou částkou ve výši 2,010.842,19 Kč, která jí byla přiznána usnesením Okresního soudu v Novém Jičíně č.j. 15D 888/2004-65 a byla poukázána z účtu navrhovatele č. 71503764/0600 vedeného u GE Capital Bank, a.s., pobočka Praha 1 - Hybernská 18 na bankovní účet odpůrkyně 2) č. [redacted] pod v.s. 796219 vedený u České spořitelny, pobočka Studénka, a to ode dne připsání částky ve výši 2,010.842,19 Kč na účet odpůrkyně 2),

se z a m í t á .

II. Návrh navrhovatele, aby společnost Česká spořitelna, a.s. byla povinna v souladu s ust. § 76 odst. 2 o.s.ř. zamezit odpůrkyni 1) jakkoliv nakládat s peněžitou částkou ve výši 2,010.842,19 Kč, která byla poukázána z účtu navrhovatele č. 71503764/0600 vedeného u GE Capital Bank, a.s., pobočka Praha 1, Hybernská 18 na bankovní účet odpůrkyně 1) č. [redacted] od v.s. 516012 vedený u České spořitelny, pobočka Studénka, a to dnem připsání částky ve výši 2.010.842,19 Kč na bankovní účet odpůrkyně 1)

a společnost Česká spořitelna, a.s. byla povinna v souladu s ust. § 76 odst. 2

o.s.ř. zamezit odpůrkyni 2) jakkoliv nakládat s peněžitou částkou ve výši 2,010.842,19 Kč, která byla poukázána z účtu navrhovatele č. 71503764/0600 vedeného u GE Capital Bank, a.s., pobočka Praha 1, Hybernská 18 na bankovní účet odpůrkyně 2) č. [redacted] pod v.s. 796219 vedený u České spořitelny, pobočka Studénka, a to dnem připsání částky ve výši 2,010.842,19 Kč na bankovní účet odpůrkyně 2),

se z a m í t á .

III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel podal návrh na nařízení předběžného opatření dle § 102 o.s.ř., po zahájení řízení od dovolání proti rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 17.3.2004 č.j. 1Co 160/2003-517. Rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci byl potvrzen rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 16.9.2003 č.j. 23C 504/94-484, kterým byla uložena navrhovateli povinnost zaplatit částku ve výši 1,538.452,20Kč s příslušenstvím odpůrkyním 1) a 2) jako dědičkám pohledávky zůstavitele Mgr. Jurije Š[redacted] v rozsahu stanoveném pravomocným rozhodnutím soudu o vypořádání dědici po tomto zůstaviteli, a to do 15-ti od právní moci rozhodnutí o vypořádání této pohledávky.

Proti rozsudku Vrchního soudu v Olomouci č.j. 1Co 160/2003-517 podal navrhovatel dne 22.6.2004 včas k Nejvyššímu soudu v Brně dovolání, které směřuje proti napadenému rozsudku v plném rozsahu. Důvodem pro podání dovolání je skutečnost, že rozsudek Vrchního soudu v Olomouci spočívá na nesprávném právním posouzení věci (§ 241a odst. 2 písm. b) o.s.ř.). Současně s podáním výše uvedeného dovolání byla k Nejvyššímu soudu v Brně podána i žádost o odklad vykonatelnosti napadeného rozsudku Vrchního soudu v Olomouci, o které dosud nebylo rozhodnuto. Věc je vedena u Nejvyššího soudu v Brně pod sp. zn. 30Cdo 1743/2004.

V důsledku toho, že dosud nebylo rozhodnuto o odkladu vykonatelnosti rozhodnutí a v důsledku nastalé časové tísně se navrhovatel dostal do situace, kdy byl nucen uhradit odpůrkyním 1) a 2) předmětnou částku ve výši určené rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 16.9.2003 č.j. 23C 504/94-484 a následně v případě předpokládaného úspěchu ve věci dovolání bude nucen vymáhat uhrazenou předmětnou částku od odpůrkyně 1) a 2) zpět. Vzhledem k tomu, že v případě odpůrkyň se jedná o fyzické osoby, lze důvodně předpokládat, že zpětné vymáhání předmětné částky poté, co bude odpůrkyním umožněno s touto částkou neomezeně disponovat, by mohlo být obtížné. Naopak v případě navrhovatele, jakožto akciové společnosti, se základním kapitálem 1 959 542 100 Kč je splnění povinnosti, a to především s ohledem na výši předmětné částky bezproblémové. Navrhovatel se obává, že pokud bude odpůrkyním umožněno neomezeně nakládat s předmětnou uhrazenou částkou dříve, než bude ukončeno dovolací řízení, mohlo

by dojít k ohrožení výkonu práva účastníka navrhovatele na vrácení plnění poskytnutého odpůrkyním.

Dne 19.8.2004 podal navrhovatel příkazy k úhradě ve výroku uvedených částek odpůrkyním. V důsledku dosud neprojednané žádosti o odklad vykonatelnosti napadeného rozsudku Vrchního soudu v Olomouci tvrdil navrhovatel, že zde existuje možnost nepřiměřeného ohrožení jeho práv. Navrhovatel je veden svým návrhem snahou dostát svým zatímním povinnostem, stanoveným soudním rozhodnutím, avšak současně též zájmem na ochranu práv a oprávněných zájmů všech účastníků, a to tak, aby nedocházelo k bezdůvodným újmám na kterékoliv straně a ohrožení výkonu dalších soudních rozhodnutí. Proto se navrhovatel obrací na soud s žádostí o nařízení předběžného opatření, které by zatímně upravovalo poměry mezi účastníky tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno s tím, že je podle jeho názoru nezbytné zatímně upravit poměry účastníků ve smyslu ust. § 102 o.s.ř. do doby, než bude rozhodnuto o dovolání, protože odklad této úpravy by mohl značně omezit ne-li fakticky znemožnit výkon práv navrhovatele, jichž se domáhá prostřednictvím dovolacího řízení a způsobit mu značnou újmu. Navrhovatel tvrdí, že újma jemu hrozící, která by byla způsobena absencí zatímní úpravy poměrů, se jeví zcela nepřiměřenou ve srovnání s případnou újmou na odpůrkyni způsobenou dočasným omezením práva nakládat s předmětnou částkou zvláště pokud závazek navrhovatele bude splněn připsáním předmětné peněžní částky na bankovní účty v souladu s příkazy k úhradám ze dne 19.8.2004. Účastník dále tvrdí, že je na místě, aby v rámci navrhovaného předběžného opatření byla v souladu s ust. § 76 odst. 2 o.s.ř. uložena povinnost společnosti Česká spořitelna, a.s. zamezit nakládání s předmětnými částkami ze strany odpůrkyň, protože jedině tak je možné zajistit, aby odpůrkyně nenakládaly s předmětnými částkami do doby, než bude rozhodnuto o dovolání.

Dalším podáním ze dne 24.8.2004 polemizoval navrhovatel již s jedním usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 18.8.2004 a poukazoval na tu skutečnost, že svým dovoláním zahájil nové řízení a právě v rámci tohoto dovolacího řízení se domáhá vydání předběžného opatření. Navrhovatel má za to, že institut předběžného opatření dle ust. § 102 o.s.ř. lze běžně využít i v rámci dovolacího řízení. Institut předběžného opatření je zcela specifickým institutem, který má v mimořádných případech nepochybně i v případech, kdy mohlo dojít k pochybení na straně soudu, kteréžto bude posuzovat dovolací soud, zatímně upravit poměry zúčastněných subjektů tak, aby byly v co největší možné míře zajištěna práva a oprávněné zájmy všech zúčastněných, tedy v daném případě nejen odpůrkyň, ale i navrhovatele. Navrhovatel právě s ohledem na očekávané zvrácení dosavadních rozhodnutí má obavy o to, aby v případě, že jeho návrhům bude vyhověno, nebyl už v důsledku neomezeného nakládání s předmětnými částkami odpůrkyněmi ohrožen, resp. zmařen případný výkon rozhodnutí.

Odpůrkyně se k podanému návrhu nevyjádřily.

Krajský soud měl zato, že návrh nepatří do věcné příslušnosti krajského soudu, a proto věc předložil Nejvyššímu soudu České republiky v Brně a ten však usnesením ze dne 21.ledna 2005, které bylo doručeno Krajskému soudu v Ostravě dne 1.2.2005, rozhodl, že k projednání a rozhodnutí o návrhu na nařízení

předběžného opatření ve věci vedené pod sp. zn. 5Nc 102/2004 je věcně příslušný krajský soud.

Za tohoto stavu se soud zabýval návrhem navrhovatele a dospěl k závěru, že jeho návrhu na vydání předběžného opatření nelze vyhovět. V daném případě je nepochybné, že odpůrkyně vedly spor vůči navrhovateli, v tomto sporu byly úspěšné a existuje pravomocný rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 16.9.2003 č.j. 23C 504/94-484, kterým byla navrhovateli uložena povinnost zaplatit odpůrkyním částku 1,538.452,20 Kč s příslušenstvím jako dědičkám pohledávky zůstavitele Mgr. Juraje Š[redacted] v rozsahu stanoveném pravomocným rozhodnutím soudu o vypořádání dědictví po tomto zůstaviteli, a to do 15-ti dnů od právní moci rozhodnutí o vypořádání této pohledávky. Tento rozsudek krajského soudu byl potvrzen rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci a tento rozsudek nabyl právní moci a navrhovatel proti tomuto rozsudku podal dovolání a současně s podáním dovolání podal i žádost o odklad vykonatelnosti napadeného rozsudku Vrchního soudu v Olomouci, o které dosud nebylo rozhodnuto.

Podle ust. § 102 odst. 1 o.s.ř. je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků nebo je-li po zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen, může soud nařídit předběžné opatření.

Podle názoru soudu v daném případě toto ustanovení aplikovat v dovolacím řízení nelze. Podle ust. § 159 o.s.ř. doručený rozsudek, který již nelze napadnout odvoláním, je v právní moci. Podle § 159a odst. 1 o.s.ř. nestanoví-li zákon jinak, je výrok pravomocného rozsudku závazný jen pro účastníky řízení. Pravomocný rozsudek je samozřejmě i vykonatelný, pokud již uplynula lhůta k plnění a vykonatelnost rozhodnutí je možno odložit podle § 243 o.s.ř. pouze v případě, že bylo podáno dovolání proti tomuto rozsudku, tedy mimořádný opravný prostředek, a tak může učinit Nejvyšší soud, a to před rozhodnutím o dovolání. Samozřejmě nařízení odkladu vykonatelnosti přichází v úvahu jen tehdy, může-li být podle napadeného rozhodnutí nařízen výkon rozhodnutí. Jestliže se napadené rozhodnutí podle části šesté občanského soudního řádu nevykonává (jde např. o rozsudky nahrazující projev vůle), může se dovolatel účinkům takových pravomocných rozhodnutí bránit u příslušného soudu I. stupně návrhem na vydání předběžného opatření, jsou-li splněny předpoklady podle § 74 a následujících. Z uvedeného vyplývá, že účinku pravomocného rozsudku, u kterého může být nařízen výkon rozhodnutí, se lze domáhat toliko a pouze návrhem na odklad vykonatelnosti podle § 243 o.s.ř. Pokud Nejvyšší soud z jakéhokoliv důvodu o tomto návrhu nerozhodne, nelze neexistenci tohoto rozhodnutí na odklad vykonatelnosti nahrazovat návrhem podle § 102 o.s.ř., když podle názoru podepsaného soudu v daném případě v dovolacím řízení toto ustanovení nelze aplikovat a i kdyby tomu tak bylo, nejsou splněny podmínky stanovené § 102 o.s.ř., neboť v daném případě není nutno zatímně upravovat poměry účastníků, neboť poměry účastníků byly již upraveny definitivně pravomocným rozsudkem a stejně tak není obava, že by výkon rozhodnutí mohl být ohrožen, neboť návrh v tomto směru by mohly podat pouze odpůrkyně, tedy navrhovatelky v původní věci a nikoliv odpůrce, v dané věci navrhovatel, s tvrzením, že případný výkon rozhodnutí, pokud by uspěl s dovoláním, by mohl být ohrožen. Tímto postupem navrhovatel obchází účinky pravomocného rozsudku, což podle názoru soudu přípustné není, a proto návrhu nemohlo být

vyhověno, neboť není nejmenšího důvodu proto, aby se odpůrkyně zdržely jakékoliv dispozice s částkou, která jim byla poukázána na základě pravomocného rozsudku a stejně tak není důvodu ukládat povinnost České spořitelně, aby zamezila odpůrkyním nakládat s částkou, kterou jim poukázal navrhovatel na účet na základě pravomocného rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **je možno** podat odvolání do 15-ti ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, k Vrchnímu soudu v Olomouci, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě , písemně, trojmo.

V Ostravě dne 2.února 2005

JUDr. Otakar Pochmon, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Petra Frieberová